

Internationaal toernooi Pupillen 2

Ja, dat klinkt mooi.,

Zo jong en dan al deel nemen aan een internationaal toernooi.

Nou het was waarheid voor onze jongens en meid. Afgelopen zondag was er een heus “tornooi” bij onze zuiderburen in Antwerpen. Bij de Spartans uit Deurne om precies te zijn. Samen met Pupillen 1 deden wij mee met het zogenaamde “miniemen tornooi”.

Toegegeven moet wel, het was vroeg op. Om half acht vertrekken van parkeerplaats Almere is niet de favoriet van iedereen maar dat mocht de pret niet drukken. Zeker met de zomertijd werd het nog lastiger.

In de stromende regen weg rijden om die tijd is niet het van je maar de berichten die ons bereikten uit het Belgische waren goed. De pupillen 1 hadden al eerder hun trainingskamp opgetrokken in Antwerpen en konden ons dus goed op de hoogte houden. “Kom nou maar, het ziet er goed uit” werd er gezegd.

Nadat eerst nog een vergeten toque opgehaald moest worden (jaja Sander) en de benodigde nicotine, waren we dan eindelijk op weg.

En toegegeven, de berichten uit België waren goed. Hoe meer we Breda naderden, hoe beter het weer werd.

Aangekomen in Deurne bleek het inderdaad erg zonnig, maar toen we uit de auto stapten bleek er toch nog wel een beetje wind te staan. Een ouderwetse straffe oostenwind.

Voor pupillen 2 begon het toernooi met een wedstrijd tegen de Red Sox uit Uden.

Bij het verzamelen van de spelers bleek al snel dat we er nog een misten. Delano was er nog niet.

Na een gedegen warming up konden we de eerste pot beginnen. Ten minste dat dachten we. De jongens, en meid, dachten daar iets anders over en hadden waarschijnlijk iets te weinig geslapen. Want voordat ze echt gingen honkballen was de stand al 8-1 in het voordeel van de Red Sox. Een goed gooiende werpster (een vergrote versie van Stacy) hield de aanval van ons goed onder de knie. Het kan natuurlijk ook aan de laagvliegende, opstijgende en dalende vliegtuigen gelegen hebben. In de laatste slagbeurt werden onze jongens wakker en sloegen we alsnog een paar honkslagen, waaronder een hele mooie van Jerry. Ashton gooide en werd later vervangen door Delano.

Die inmiddels tureluurs was van de rondjes die zijn moeder in Antwerpen had gereden. Eindstand 8-5.

De loting had bepaald dat wij de tweede wedstrijd tegen de pupillen 1 moesten spelen.

En dat ging al een heel stuk beter. Gesteund door Matz deed onze verdediging het een stuk beter. De nullen werden gemaakt en na de eerste inning stonden we nog voor ook. Maar toen kreeg Matz wat moeite met de controle en moest hij vervangen worden door Ryan. Hij deed het zeer goed maar kon niet vermeiden dat de jongens van Richard een paar punten maakten. 4 stuks in totaal. Aanvallend raakten de meeste de bal (sorry Wesley) en dat was al een opsteker tegen de aanvallende prestatie van daarvoor. We konden waarschijnlijk niet afgeleid worden. Wat wel een leuke opsteker voor deze wedstrijd was dat er langs de zijlijn de stemming er goed in zat. Enkele onvervalste limericks schalden over het veld. Je zag de wenkbrauwen van de organisatoren omhoog gaan. Erg leuk en ook gezellig. Het is dan ook leuk spelen voor de jongens. Eindstand was 4-1.

Na deze wedstrijd op hoog niveau hadden onze jongens, en meid, wel een pauze verdient. Het werd er een van een uur of anderhalf. In die tijd werden de overbekende “Vlaamse fritten” in de frietkot gehaald en verorberd en ook hier en daar zag je een ouder gooien met hun kind. Jaja Theo, het zag er goed uit.

Voor de derde wedstrijd werd er wederom een warming up gedaan en zag je aan de jongens, en meid, dat ze toch wel iets recht wilden zetten.

De nabranders uit België moesten er aan geloven. Onze aanvalsdrift was nu aangewakkerd tot een orkaan en de ene bal na de andere werd letterlijk het veld in gemept op de toch wel iets te langzame opgegooide ballen. Maar dat mocht de pret niet drukken. De uitslag zegt genoeg: 18-0.

Donny leidde de defensie en Malivai maakte zijn debuut op de heuvel bij de pupjes 2. Natuurlijk was hij nerveus maar hij deed het erg goed. Het niveauverschil was te groot.

Na deze wedstrijd moesten de pupjes 2 toch wel even rusten want al dat geren over die honken.....

Zo langzamerhand werd het toch wel wat te veel voor vooral de ouders. Die steeds meer afhaakten en richting de kantine gingen, maar op het moment dat de jongens, en meid, moesten spelen kwamen ze toch weer naar buiten. Echte diehards. Ze wikkelden zich in met alles wat ze bij zich hadden en probeerden op die manier warm te blijven.

De laatste wedstrijd werd dan eindelijk begonnen om 17.15 uur plaatselijke tijd.

Onze laatste tegenstander waren de Cheetas uit Beek. Een leuk team om tegen te spelen maar ook hier was het niveau verschil te groot.

Voordat deze wedstrijd begon had iedereen, op een na, een honkslag gelagen, dus voor Donny was het een extra spannende wedstrijd.

Zowel aanvallend als verdedigend waren we veel sterker. Wij beschikken over een jongen talentvolle ploeg maar de Cheetas waren nog jonger. De linksvelder was net twee turven hoog en nog geen 7 jaar, Dat er een grote uitslag kwam spreekt voor zich maar toch hebben we een leuke wedstrijd gespeeld. Donny gooide goed en iets te hard voor de “Beekelingen” maar dit was een goede oefening voor hem om de ballen laag in de zone te (moeten) gooien. Hetgeen hem goed af ging. Als laatste mocht Stacy de heuvel beklimmen en ook zij gooide een goede wedstrijd. Aanvallend is het mij iets te veel om een voor een te behandelen maar we hebben allemaal goed geslagen. Op een na.....

Oh nee toch niet. In de verlenging sloeg ook Donny zijn tweehonkslag en is hopelijk de ban ook voor hem ook verbroken.

Hoogtepunt vond ik persoonlijk de “Opgooiactie” voor de welp van de Cheetas. Hij sloeg de bal, sloeg het eerste honk over en nam een perfecte sliding op het tweede honk, Hetgeen een hoop applaus opleverde.

Om 18.15 uur werd de laatste bal gegooid en ging iedereen naar de kantine alwaar de prijsuitreiking plaats vond.

Daar werd de derde plaats door ons opgeëist en dat is een mooi resultaat. Net achter de pupillen 1 die tweede geworden zijn.

Al met al een hele leuke, maar ook koude dag met leuk honkbal. Mogen er nog vele mooi honkbaldagen volgen dit jaar! Om half zeven vertrok iedereen weer huiswaarts.

Groetjes

De Raazende Reporter